

Matěj má od malička jedno přání: Až bude velký, chce se stát hasičem. Líbilo by se mu, kdyby mohl obyvatele LEGO® City neustále chránit a společně s dalšími statečnými hasiči bojovat s ohněm po celém městě.

Jednoho dne po škole si Matěj hověl na posteli a kreslil obrázky hasičských vozů. Jeho věrný pes Blesk mu seděl u nohou. Byl to naprosto výjimečný a velmi chytrý lovecký pes. Matěj ho dokonce naučil salto dozadu! Do pokoje najednou vešel Matějův táta.

„Matěji, vzpomínáš si na tu esej, kterou jsi minulý týden napsal?“ zeptal se. Matěj si nahlas povzdechl.

„Ach jo, tati! Nechci mluvit o škole! Slíbil jsi mi, že si můžu hrát!“

„Ale Matěji, pamatuješ si, jak jsi psal o té výkonné hasičské hadici?“ zeptal se táta. „A jak jsi chtěl letět hasičskou helikoptérou?“

„Samozřejmě! Právě je tady kreslím,“ vysvětloval Matěj tátovi, ale ten se bůhvíproč zubil, jako by tajil nějaký vtip.

„Tvůj učitel přihlásil tu esej do soutěže,“ vyhrknul táta. „A vyhrála cenu! Budeš se moct zúčastnit slavnostního otevření úplně nové hasičské stanice... JEŠTĚ DNESKA!“

Matěj zíral na tátu a byl tak nadšený, že nemohl ani mluvit. Blesk měl taky radost a udělal salto dozadu! Matěj beze slov seskočil z postele a vyběhl ze dveří.

Pak se honem vrátil.

„Na co čekáš, tati? Pojďme!“

